

Na-Pinksterkamp De Hoge Kempen, België

Vrijdag 29 mei 2026

door Annemarie Weldring

's Avonds verzamelen we bij de tent van Ad, waar Guus het programma voor het weekend vertelt. Daarna lopen we met een groepje naar de beverdam, net achter de camping. Een bever zien we niet, maar stil en afwachgend staan kijken op dat mooie plekje heeft ook wel wat.

Bij de beverdam zien we een witte, langgerekte barak met rijen gelijkvormige raampjes. Glurend naar binnen zien we gestapelde tafels en stoelen op verder lege vloeren, en wasbakken. De stekelige knutjes worden talrijker, we vinden onze toevlucht in onze huisjes.

Hans en ik zijn erg benieuwd meer te weten over de witte barak. Op internet vinden we de naam: Zavelheem of Berkenheem. Het bouwjaar ligt ergens tussen 1960 en 1980; het is een populair onderkomen voor scouts, maximaal 60 personen (en zonder bedden). (Later zullen Hans en ik nog net zo'n gebouw zien liggen, in bos in de buurt, op een magnifieke plek.)

Zaterdagochtend 30 mei

Om 9.30 uur lopen wij met 20 man vanaf Camping Zavelbos de groene route door bos. Dolle kervel is prachtig en talrijk in het bos. De plant heeft paars aangelopen, behaarde stengels en hele fijne witte schermbloempjes die worden bezocht door insecten.

We staan stil bij bijzonderheden als vogelkers met door vogelkersblaasje (een schimmel) aangetast blad; kloddertjes 'spuug' met erin de larve van een schuimbeestje; een modderplek op het pad met sporen van (hoogstwaarschijnlijk) wild zwijn; een bruin kikkertje van een jaar oud.

Tallose rode bosmieren lopen over het bospad en we zien de mierenhoop vlakbij, en verderop nog een kleinere hoop. We lopen gestaag door; bij stilstaan lopen de mieren al snel over je schoenen...

Een grote wei vol wilde planten doet ons onze pas vertragen; we nemen de tijd om de wei te verkennen op planten en insecten. Terwijl onze blik naar beneden is gericht ziet Jan een rode wouw overvliegen. Wij zien o.a. mannetjesereprijs, de mooie citroengele composietbloemetjes van muizeoortje, een zeldzame veldkrekkel, die doodstil blijft zitten (mogelijk ziek). Pyjamawantsen op fluitekruid laten zich gewillig op de foto zetten. Twee reuzenparasolzwammen prijken tussen look-zonder-look.

Op de uitkijk bij de beverdam;
Barak Zavelheem;
Verzamelen bij de camping
Dolle kervel met zweefvlieg;
Aantasting vogelkers door vogelkersblaasje;
Heerlijk struinen op een weide.
foto's A. Weldring

Zaterdagmiddag

door Ann van Melle - Mulders

Het was prachtig weer de eerste middag dat we met 14 mensen vertrokken vanaf de Watermolen van Reppel bij Bocholt. Het zou een wandeling worden over de vallei van de A-beek. Een verrekijker was niet nodig, wel een vlinderkijker.

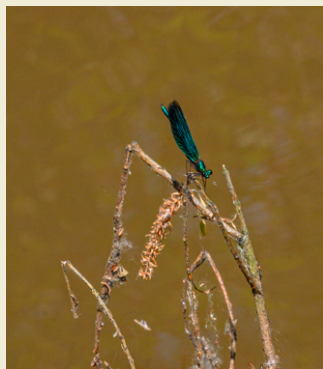
Het lijkt een onherbergzaam, woest natuurgebiedje. Maar Natuurpunt [Belgische Natuurmonumenten] heeft het gelukkig heel toegankelijk gemaakt met een zogenaamd "plankenpad". We liepen kilometers heel comfortabel over paden en bruggetjes gemaakt van planken. Moerassen en vennen, die volstonden met zwarte elzen en eikenbomen. Bevers hebben we helaas niet kunnen zien, maar dat zij zich in dit gebied helemaal thuis voelen, was wel duidelijk. Ik dacht, wat een vochtig bos. Steeds vielen er druppels op mijn blote huid. Maar het bleken de spuugbeestjes [schuimcicaden] te zijn die opgezogen plantensap met veel lucht [belletjes] ijverig rond sproeiden. Overal in de takjes zaten ze. Vlokjes schuimig sop, waarin de nimfen van dit beestje tot ontwikkeling komen.

Het mooiste van deze warme middag vond ik de aanblik van de prachtige bosbeekjuffer. Op een plek zagen we er wel 6 tegelijk dansen over het water. Prachtig metaalachtig blauw zijn hun vleugels. De weidebeekjuffer is lichter en de vleugeltjes zijn gedeeltelijk doorschijnend.

Het laatste gedeelte van deze middag was heel anders. Een stukje langs een paardenwei, waar de brandnetels welig tierden [teveel stikstof?] Maar daarna toch een opengebied met vogels. De kale jonkerdistel is de plantennaam, die ik deze middag heb geleerd. Ook dit stukje natuur was prachtig.

Na nog een stevig wandeling eindigden we weer bij de Watermolen, alwaar we een heerlijk koud biertje dronken ter afsluiting van een warme, vermoeiende, maar heel interessante middag.

Bosbeekjuffer mannetje
Foto Johan de Graaf

Zondagochtend

door Geert Engelen

Zondagochtend rijden we naar het bezoekerscentrum Lieteberg bij Zutendaal. Enkelen bezoeken de Biodrome met insectenmuseum en inlandse vlindertuin. De anderen lopen de groene route door het natuurgebied Hesselsberg. Eerst passeren we een ongeveer 25 jaar oude hoogstamboomgaard. Dan komen we in een natuurgebied met beemden, natte elzenbroekbossen maar ook droge heideveldjes. Aan de glooiingen zie je dat we in Limburg zijn. We zien Europese hoornaars. Op een boomstronk zitten een streepjesgrasmot en een oosterse schone. Het gesprek van gisteren wordt voortgezet: hoe onderscheid je gevlekte scheerling, dolle kervel, fluitekruid en andere witte schermbloemigen. We zien een bloeiende eucalyptus. Onderweg krijgen we handige tips: "als het naar appeltjes ruikt is het egelantier" en "een muizenootje heeft blaadjes als het oor van een muis, compleet met haartjes". In een grote waterplas staan populieren af te sterven. Het water staat zo hoog door een dam. Van een bever? Verderop zit een uitsluitende keizerlibel mooi stil voor de fotografen. Iemand ziet nog een glimp van een ijsvogeltje. Dan zijn we weer terug bij het bezoekerscentrum en lunchen rond twee picknicktafels. De museumgangers vertellen dat het heel interessant was met uitdagende educatieve schermen en dat in de vlindertuin veel exemplaren van het groot geaderd witje vlogen.

Foto's Geert en Tineke Engelen

Zondagmiddag - Munsterbos

door Laura van der Burgt

Mijn eerste ervaring als deelneemster aan het Na-Pinksterkamp van de KNNV! Een lang weekend ondergedompeld in prachtige natuur, vol bijzondere vondsten en met volop gelegenheid om andere KNNV'ers beter te leren kennen. We treffen het enorm met het weer: zonnig en (heel) warm, en de sfeer is ontspannen en gezellig.

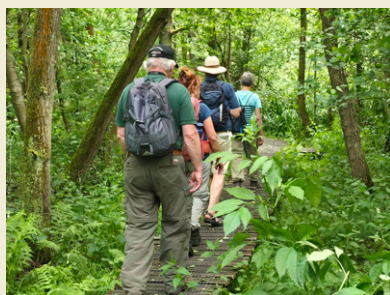
We maken twee wandelingen per dag van ongeveer 5 km. De wandeling op zondagmiddag voert ons naar het Munsterbos in Nationaal Park Hoge Kempen, bekend om zijn oude bossen, bevers, libellen en spechten. Het oudste bosgedeelte zien we helaas niet op onze route, maar we worden wél getraakteerd op een idyllisch vlonderpad dat sierlijk over een beekje slingert.

Daar spotten we de bosbeekjuffer: het mannetje schittert in metallic blauw met diepzwarte vleugels — een prachtig gezicht! De beekprik, die hier ook voorkomt, houdt zich helaas schuil onder de vlonder en laat zich niet zien.

Op verschillende plekken zien we duidelijke sporen van bevers. Door hun burchten en dammen ontstaan hoogteverschillen in de waterstand, wat zorgt voor veel variatie in het landschap. Het is mooi om te zien hoe deze dieren zo'n grote invloed hebben op hun omgeving en daarmee ook andere soorten kansen bieden.

Op de zanderige bodem vinden we onder andere de witbaardzandbij en vermoedelijk de zwarte sachembij (volgens Guus), een zeer zeldzame soort in België. Halverwege de route beklimmen we een uitkijktoren - de enige manier om de grote vijvers in dit gebied te overzien. Jammer dat we er niet dichterbij kunnen komen, maar het uitzicht maakt veel goed.

Alle routes zijn uitstekend bewegwijzerd. Een gebied om zeker nog eens naar terug te keren!

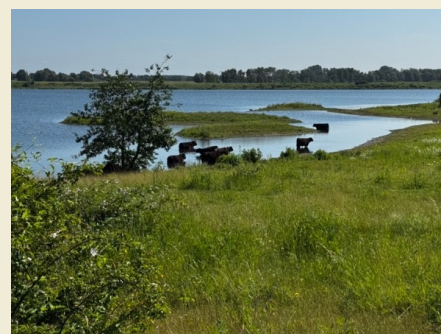
Foto's Laura van der Burgt

Maandagochtend

door Guus Dekkers

De derde ochtend verlaten we het Kempens Plateau en dalen we zo een 40 meter af naar de Maasvallei. Het gezelschap is ietwat uitgedund maar vol goede moed. We verzamelen bij het bezoekerscentrum de Wissen van natuurgebied Negenoord-Kerkeweerd bij Dilsen-Stokkem en kijken meteen uit over de Maas en al zijn plassen. We zijn in het hart van het grensoverschrijdende Rivierpark Maasvallei. Het gebied was ooit een grindwinningszone maar nu is het volledig heringericht en teruggegeven aan de natuur.

Het gezelschap wordt bijna onmiddellijk verrast door de vele bloeiende planten. Dat hebben we op het Kempens Plateau niet gezien. Zomerfijnstraal (foto), muurpeper, reseda, rolklaver, etc. etc. sieren de bermen en de graslanden. De vele bloeiende (dijkvilt)bramen kleuren de bosranden en dijken wit maar op de vlaktes winnen de rozenstruiken het in het landschap. Dit lijkt een van de weinige struiken die niet wordt aangevreten door het vee (konik en galloway) dat als landschapsarchitect het gebied zijn vorm geeft.

De vele bloeiende planten zijn ook aantrekkelijk voor insecten. We vinden ingekeepte smalbok (foto), fraaie schijnbok, penseelkever, hooibeestje, icarusblauwtje en distelvlinder op de bloemen. Jagend op vliegen en muggen zien we onder andere bruine korenbout en vuurlibel.

Vervolg Na-Pinksterkamp De Hoge Kempen, België

Heel indrukwekkend zijn ook de grote aantallen zingende vogels. Het is genieten van zomertortel, bosrietzanger, putter, kneu, rietgors veldleeuwerik, groenling, ooievaar e.v.a. We zijn niet weg te slaan uit het gebied en komen allemaal te laat voor de afge-sproken lunchtijd. Ergens dus wel een goed teken.

Na de lunch gaan we nog naar het bezoekerscentrum en uiteindelijk vinden we daar de belangrijkste ecosysteembouwer van de waterwegen in (Belgisch)Limburg, namelijk de bever. Vaak zagen we de resultaten van zijn/haar arbeid namelijk burchten, dammen en verdronken bossen maar nu staat zij/hij in volle glorie in het bezoekerscentrum. Tijd om afscheid te nemen van elkaar. Allemaal een goede reis gewenst en hopelijk tot volgend jaar.

Foto's Guus Dekkers

De specht zat op de camping vlak bij ons huisje te eten van voer dat onze burens buiten hadden hangen. Hij kwam heel vroeg in de ochtend en bij toeval zag ik hem.

De juffer heb ik op de wandeling gefotografeerd bij het waterrijk gebied waar we over de vlonders liepen.

Leo van Zitteren (tekst en foto's)